

blevet lagt over paa den særlige Minister for de Forretningers Udførelse, som vedkomme Kongeriget, og for hvilke et konstitutionelt Ansvar fra Kongerigets Side kunde og maatte kunne paakræves.

Besfely: Det forekommer mig, at den meget ærede Landsthingsmands sidste Bemærkning ikke var i Overensstemmelse med hans tidligere Udtalelser, idet deraf fremgik, at der dog skulde være foregaaet en Forandring med Indenrigsministerens Ansvar. Jeg kan ikke anerkende dette. Ministeransvarligheden kan ikke være bleven forandret ved dette Lovudkast. Den har været tilstede hele Tiden, og det er den Sætning, jeg bestandig skal forsøgte. Jeg skal med Hensyn til den Enhed, det synes, at den ærede Landsthingsmand antager at være tilstede med Hensyn til Finantsbestyrelsen, gjøre opmærksom paa, at han selv har yttret, at Kongerigets Indenrigsminister anviser med Hensyn til de andre Ministerier Udgifter, som saavidt Rigsdagen udtryffeligt har givet sit Samtykke til disse Udgifter, og forsaavidt de ikke overskrider Bevillingerne paa de særegne Conti. Hvis Kongerigets Indenrigsminister altsaa anviser over den Sum, der er bevilget i Finantsloven, da gjør han det paa sit eget Ansvar som Kongerigets Finantsminister.

Da Ingen ellers ønskede at yttre sig, oplæstes

L o v

om

Rasseeholdningens Forrentning
og om Dannelsen af et
Reservefond,

saaledes som Forslaget til Samme findes indført i Anh. Sp. 661—62, og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning eenstemmigt med 38 St.

Formanden: Loven vil derefter være at tilskille Conseilspresidenten. Den næste Sag

paa Dagsordenen er Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1857 til 31te Marts 1858. Sagen er til 3die Behandling^{*)}. Der er intet Endringsforslag fremkommet til denne Behandling. Med Hensyn til Indenrigsministerens Fraværelse henholder jeg mig til de Bemærkninger, som jeg fremsatte ved den foregaaende Sag. Jeg skal sætte Forslaget i dets Heelhed under Forhandling.

Besfely: Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at det Princip, som jeg har forsøgt ved denne Sags første Behandling, det er, at Finantsloven maa forstaaes paa den Maade, at naar der er en Bevilling, saa er det en Bevilling til at bruge, hvad der er nødvendigt, og ikke Mere, og at denne Grundfætning maa finde Anvendelse paa Lovforslagets § 6.

Andræ: Da ogsaa det Punkt, som her er kommet paa Tale, hører til dem, hvorom der findes meget forskellige og, som det forekommer mig, ikke sjældent uklare Anskuelser Sted, vilde det maaskee ikke være upassende, om jeg udtalte nogle Ord for nærmere at bestræbe mig for at fastsætte Meningen af denne Paragraphs anden Halvdeel. Det er en Selvfølge, at naar jeg paa dette Sted beder om Ordet, taler jeg kun som Landsthingsmand, idet jeg ikke som Finantsminister har Sæde i nærværende Thing; og jeg kan derfor heller ikke i mine Dyringer fremsøre Andet, end hvad jeg mener at være fuldt berettiget til, efter den Stilling, jeg har den Ære at indtage som Medlem af Landsthinget og uden paa nogen Maade at ville udtale mig paa Regjeringens Vegne. — Paragraphens anden Halvdeel lyder saaledes: „Fremdeles bliver at udrede den paa Kongeriget faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarchie sættes Udgifter maatte overstige de for Monarchiet sættes Indtægter“. Dette er en overmaade vag og ubestemt Form for, hvad der i Paragraphen tilsigtes udtalt; men den har sin fulde Hjemmel, idet det er de samme eller paa det Nærmeste de samme Ord, som findes

*) Anden Behandling findes Sp. 883.